

TANTxTANT

Modest Guinjoan
Josep Maria Llaurador

Entre el 'glühwein' i el cava

Al centre d'Europa es veuen coses que sorprenen. Beuen *glühwein*, un vi calent amb mel i espècies, entre parades d'articles nadalencs. Tramvies, metros i trens arriben i surten a l'hora i, si no ho fan -cosa molt poc freqüent-, donen una explicació pels altaveus; nets com una patena i confortables sense excessos, alguns dels mitjans de transport urbans deixen entrar els passatgers tot suposant que duen bitllet; no s'hi veuen -no vol dir que no hi siguin- controladors ni ginys que obliguin a marcar el bitllet, més enllà de l'avis de sanció de 50 euros. I tothom paga a les màquines del carrer, tot i alguna excepció, com la d'alguns turistes d'accent familiar que aprofiten l'avinentesa per regalar-se el viatge. Per responsabilitat col·lectiva, per creences, per sentit comú, pel que sigui, en aquells països paguen religiosament uns serveis públics que funcionen bé, a més dels múltiples i quantiosos impostos directes i indirectes .

En tornar, els embussos coronen Barcelona, mentre el ramat de soferts usuaris resa perquè no hi hagi sorpreses que ningú no els aclarirà. El sentit comú faria entendre que aquí es neguessin a pagar un bitllet de tren per acabar fent tard a les cites o a la feina, o uns peatges en vies de suposada circulació ràpida amb el trànsit aturat o amb la velocitat limitada a la d'un camió, o fins i tot els impostos. Doncs, no. Paguem i -això sí- remuguem o reneguem. I brindarem amb cava perquè l'any vinent, els Reis Mags -que, per a aquestes coses, vénen de Madrid- ens portin diners per tenir serveis i infraestructures decents, a més d'un finançament just, com si, a aquestes alçades, encara no sabéssim que la màgia dels Reis és mentida!